

čís. 5 t. z.) a nemohl ani pozdější jednostrannou libovolnou úpravou žalovaným, změnou dvou pokojů obytných jednak v čekárnu jednak v ordinaci síň, dostati se pod ochranu zákonů v neprospěch pronajímatelů (žalobců), jichž oprávněným zájmům již zákon čís. 48/1925 vyhověl tím, že byt tak rozměrný z ochrany uvolnil. Ježto tedy jediná námitka žalovaného proti výpovědi, že jde o byt zákonem chráněný, neshledána opodstatněnou a proti lhůtě výpovědní žalovaný námitek nečinil, bylo vyhověti důvodnému dovolání a soudní výpověď z bytu ze dne 3. dubna 1928 uznati za účinnou.

Čís. 8395.

Exekuce na platy.

Vyrovňovací přírůstek zaměstnance československých státních drah jest vyňat z exekuce ve smyslu § 69 vládního nařízení ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 19. října 1928, R II 295/28.)

Poddlužník (ředitelství státních drah) navrhl, by byla zrušena exekuce na služební plat železničního zaměstnance, ježto volný roční důchod dlužníkův nedosahuje po odečtení administrativních srážek 6000 Kč, a je proto exekuce podle § 150 plat. zák. čís. 103/26 a § 69 vládn. nař. neproveditelná. Soud první stolice návrh zamítl. Důvody: Podle § 196 zák. čís. 103/26 nastupují služební příjmy tímto zákonem nově stanovené na místo všech dosavadních stálých služebních požitků. Pokud nový plat spolu s osobním přírůstkem podle § 171, s přírůstky na děti a s jinými přírůstky v § 196 (3) jmenovanými jest po srážce pensijního příspěvku menší než souhrn služebních požitků uvedených v § 196 (1) po srážce pensijního příspěvku, obdrží zaměstnanec t. zv. přírůstek vyrovnávací. Tento je tedy součástí platu. Podle § 150 (1) písm. a) cit. zák. považuje se za plat 75% služebního platu bez výchovného. Podle písm. b) jsou z exekuce vyňaty služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písm. a). Služební plat skládá se ze služného, činovného a výchovného. O vyrovnávacím přírůstku mluví zákon teprve v § 196, tedy dlouho po tom, co pojednává o různých těch přírůstcích jiných a o exekuci. Nelze tedy považovati vyrovnávací přírůstek za takový, který je z exekuce vyloučen. V daném případě jest stav tento: 1. mzda 665 Kč, 2. vyrovnávací přírůstek 100 Kč, celkem 765 Kč. Po odečtení administrativních srážek 35 Kč 48 h zbývá 729 Kč 52 h. Z toho 75% činí 547 Kč 14 h, tedy o 47 Kč 14 h více, než exekutovi musí zůstat. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu první stolice, by o návrhu poddlužníkově, vyčkaje pravomoci, znovu rozhodl. Důvody: Napadeným usnesením zamítl soud první stolice návrh poddlužníka, ředitelství státních drah, na zrušení exekuce vedené na služební plat povinné strany, železničního zřízence, vycházející z právního názoru, že vyrovnávací pří-

ďavek jest při výpočtu příjmu exekuci podrobeného pokládati za součást služebního platu. Právnem napadá poddlužník toto usnesení stížností, neboť právní názor soudu první stolice jest mylným. V § 150 platového zákona čis. 103/26 a v § 69 vládního nařízení ze dne 5. března 1927, čis. 15 sb. z. a n., kterým upraveny byly platové poměry zaměstnanců československých státních drah, mluví se jen o služebním platu a o jeho jednotlivých součástech a stanoví se, do jaké výše a na které součásti jest exekuce na služební plat přípustnou. O vyrovnávacím přídávku nečiní se zmínky. Z jakých součástí se skládá služební plat zaměstnanců, uvádí na různých místech jak platový zákon tak vládní nařízení, leč vyrovnávací přídavek není mezi těmito součástmi vůbec jmenován. A přece jest vyrovnávací přídavek, jak z důvodové zprávy k platovému zákonu vysvítá, stálým příjmovým zdrojem zaměstnance a pevnou součástí jeho služebního příjmu. Z toho jest zřejmo, že touto cestou nelze dojít k rozhodnutí sporné otázky. Teprve tyto úvahy vedou k rozřešení otázky: »Služební příjem« a »služební plat« jsou dva různé pojmy, které nesmí býti stotožňovány. Onen první jest širší tohoto pojmu. Aby rozdíl ten lépe vynikl, dlužno opět poukázati na důvodové zprávy k platovému zákonu, které uvádějí tyto složky služebního příjmu: 1. Služební plat, kterým jsou služné, činovné a po případě výchovné, 2. případné naturální příjmy a 3. případné služební a osobní přídavky a jiné stálé výhody. Toto rozlišování převzal také § 150 platového zákona a § 69 vládního nařízení, neboť na rozdíl od ustanovení odstavce 1a), ve kterém se mluví o služebním platu, mluví se v odstavci 1b) o služebních příjmech a stanoví se v něm, že služební příjmy, pokud nejsou uvedeny v odstavci 1a), jsou z exekuce vyňaty a nezapočítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu). Protože doslov uvedených §§ jest jasný a vyrovnávací přídavek v odstavci 1a) uveden není a jelikož nelze souditi, že zákonodárce při redakci těchto zákonných ustanovení na vyrovnávací přídavek zapomněl, jest vyrovnávací přídavek prohlásiti za příjem, který jest z exekuce vyňat a který se nezapočítává při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu). Jelikož obdobný případ, pokud rekursnímu soudu jest známo, dosud řešen nebyl, byla vyhrazena právoplatnost tohoto rekursního rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Povinný jest podle úředního sdělení ředitelství st. drah ze dne 1. července 1928 pomocným železničním zaměstnancem a jeho platové poměry byly upraveny vlád. nař. ze dne 5. března 1927, čis. 15 sb. z. a n. ve smyslu zmocnění § 210 plat. zákona čis. 103/1926 sb. z. a n. Podle § 145 vlád. nař. čis. 15/1927 platí pro povinného obdobně předpis § 95 téhož vládního nařízení o vyrovnávacím přídávku a podle § 125 obdobně i předpis § 69 vlád. nař. o exekuci na služební plat. Ustanovením § 69

vlád. nař. byla podle obdoby ustanovení § 150 plat. zákona čís. 103/1926 sb. z. a n. omezena přípustnost exekuce na služební platy zaměstnanců státních drah jednak na 75% služebního platu v § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. vytčeného, jednak vyloučeno výchovné ze služebního platu, exekucí postižitelného. Služební plat povinného jako pomocného zaměstnance železničního, skládá se podle doslovu § 113 vlád. nař. čís. 15/1927 z denního platu a z výchovného a, ježto výchovné jest z exekuce vůbec vyloučeno, jest zabavitelným ze služebního platu povinného jen jeho denní plat o to jen do výše 75%. Denní jeho plat dosahuje měsíčně nesporně 665 Kč a po odečtení administrativních srážek ve smyslu § 69 (2) vlád. nař. v částce 35 Kč 48 h, činí měsíčně jen 629 Kč 52 h, z něhož 75% jest 472 Kč 14 h. Nedosahuje tedy jeho denní plat měsíčně 500 Kč, jež musí povinnému zůstatí volné (t. j. $\frac{1}{12}$ z ročních 6.000 Kč ve smyslu § 1 (1) zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n.). Vyrovnávací přírůstek nemá povahu denního platu, neboť podle § 95 (3) vlád. nař. doplňuje hromadně rozdíl mezi veškerými dřívějšími, z různých titulů poskytovanými služebními požitky povinného a mezi jeho služebními příjmy, vlád. nař. čís. 15/1927 nově stanovenými — vždy po srážce pensijního příspěvku — a tvoří jen dočasný služební příjem zaměstnancův (§ 95 (4) vl. nař.). Tento služební příjem není však uveden v § 69 (1) písm. a) vlád. nař. a podle jasného doslovu odst. b) § 69 vlád. nař. jest z exekuce vyňat.

Čís. 8396.

Dovolací rekurs do srovnalých usnesení obou nižších soudů (§ 16 nesp. říz.) překáží formelní právní moci a vykonatelnosti napadeného usnesení.

(Rozh. ze dne 19. října 1928, R II 319/28.)

Na základě usnesení v nesporném řízení povolil soud prvního stupně exekuci, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční titul, usnesení ze dne 25. dubna 1928 nebylo v čase podání exekučního návrhu právoplatné, protože povinný proti usnesení rekursního soudu podal dovolací rekurs. Nemělo proto býti návrhu exekučnímu vyhověno (§§ 12, 19 nesp. říz. a § 1 čís. 6 ex. ř.) nanejvýš když v usnesení je stanoveno, že splátky dospělé do právní moci usnesení jest zaplatiti do 14 dnů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názor stěžovatelův, že stížnost do srovnalých usnesení dvou nižších soudů v nesporném řízení není řádným opravným prostředkem a proto nepřekáží formelní právní moci a vykonatelnosti potvrzeného usnesení,